

ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΕΙΣΗΓΗΣΗΣ

Η εισήγηση του Δρος. Δημ. Β. Κουτσούκη (www.koutsoukis.gr) με θέμα

«Ο εμπορικός αντιπρόσωπος υπό το φως του νομολογίας του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης»

επικεντρώθηκε στα εξής ζητήματα:

Η έννοια του εμπορικού αντιπροσώπου της Οδηγίας και η διάκριση από άλλα πρόσωπα του διαμεσολαβητικού εμπορίου

Ο εμπορικός αντιπρόσωπος, κατά την Οδηγία 86/653/ΕΟΚ για τους εμπορικούς αντιπροσώπους, είναι **α)** ανεξάρτητος διαμεσολαβητής του εμπορίου, στον οποίο **β)** σε μόνιμη βάση ανατίθεται από τον αντιπροσωπευόμενο **γ)** είτε να διαπραγματεύεται είτε να διαπραγματεύεται και να συνάπτει **δ)** πράξεις πώλησης ή αγοράς εμπορευμάτων **ε)** ενεργώντας στο όνομα και για λογαριασμό του αντιπροσωπευόμενου.

Το Δικαστήριο Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΔΕΚ) και τώρα Δικαστήριο Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΔΕΕ) έκρινε ότι δεν είναι εμπορικοί αντιπρόσωποι προστατευόμενοι από την οδηγία:

-οι εμπορικοί αντιπρόσωποι πάσης φύσεως υπηρεσιών (ταξιδιωτικοί πράκτορες, χρηματοοικονομικοί-ασφαλιστικοί πράκτορες, ναυτικοί πράκτορες)

- οι παραγγελιοδοχικοί αντιπρόσωποι (αποκτούν τα εμπορεύματα από τον παραγωγό/προμηθευτή με παρακαταθήκη και στη συνέχεια τα πωλούν στους λιανοπωλητές ενεργώντας στο όνομά τους αλλά για λογαριασμό του παραγωγού),

- οι διανομείς (distributors, dealers) ήτοι οι διαμεσολαβητές που αγοράζουν και μεταπωλούν τα εμπορεύματα και ενεργούν στο όνομα και για λογαριασμό τους και με ίδιο κίνδυνο)

-οι λήπτες (δικαιούχοι) Franchising (αποτελεί μορφή σύμβασης διανομής)

-οι μεσίτες (λόγω του ότι δεν μεσολαβούν σε μόνιμη βάση, αλλά ευκαιριακά και για συγκεκριμένη υπόθεση).

Έγινε ειδική αναφορά στην ανάγκη προστασίας και των παραπάνω διαμεσολαβητών του εμπορίου στο μέτρο που επιτελούν ίδια λειτουργία με εκείνη του εμπορικού αντιπρόσωπου και υπάρχει ομοιότητα συμφερόντων. Η επέκταση της προστασίας και στα πρόσωπα αυτά καθίσταται περισσότερο αναγκαία, διότι υπάρχει η τάση, όσο το επιτρέπει το δίκαιο ανταγωνισμού, οι παραγωγοί, προκειμένου να αποφύγουν τις αποζημιώσεις πελατείας αλλά και να μεταθέσουν όλους τους κινδύνους (επενδυτικό κίνδυνο, κίνδυνο από τη μη πώληση των εμπορευμάτων ή μη είσπραξη του τιμήματος πώλησης) να επιλέγουν τις συμβάσεις διανομής.

Και εξειδικεύτηκαν οι δύο επιλογές για την επίτευξη του θεμιτού αυτού σκοπού για τα πρόσωπα που λειτουργούν και εδρεύουν στην Κύπρο και οι συμβάσεις τους διέπονται από το κυπριακό δίκαιο.

Όσον αφορά τους εμπορικούς αντιπροσώπους υπηρεσιών μπορεί τούτο να επιτευχθεί **με διεύρυνση της έννοιας του εμπορικού αντιπροσώπου** έτσι ώστε να καταλαμβάνει κάθε εμπορικό αντιπρόσωπο ανεξαρτήτως του αντικειμένου διαμεσολάβησης, δηλαδή είτε πρόκειται για εμπορικό αντιπρόσωπο πώλησης ή αγοράς εμπορευμάτων είτε για εμπορικό αντιπρόσωπο παροχής υπηρεσιών (η επιλογή αυτή ισχύει σε πολλές χώρες, όπως π.χ. Γερμανία, Ολλανδία). Η άλλη επιλογή είναι να θεσπιστεί με διάταξη νόμου η αναλογική εφαρμογή της νομοθεσίας για τους εμπορικούς αντιπροσώπους και στους εμπορικούς αντιπροσώπους υπηρεσιών (αυτήν την επιλογή υιοθέτησε το Ελληνικό δίκαιο).

Η επέκταση της προστασίας που ισχύει για τους εμπορικούς αντιπροσώπους στα λοιπά παραπάνω διαμεσολαβητικά πρόσωπα, μπορεί με γίνει με διάταξη νόμου, όταν λειτουργούν ως τμήμα της εμπορικής οργάνωσης του παραγωγού/προμηθευτή, δηλ. τελούν υπό τον έλεγχο και την εποπτεία του παραγωγού και ο τελευταίος γνωρίζει την πελατεία την οποίαν και μπορεί να εκμεταλλευτεί μετά τη λύση της σύμβασης (αυτήν την επιλογή υιοθέτησε το Ελληνικό δίκαιο).

Πρέπει ιδιαίτερα να επισημανθεί ότι **και τώρα απολαύουν της αυξημένης προστασίας του ελληνικού δικαίου** όσοι διαμεσολαβητές του εμπορίου έχουν συνάψει συμβάσεις διανομής **διεπόμενες από το ελληνικό δίκαιο**, σύμφωνα με συμφωνηθείσα ρήτρα ως εφαρμοστέου δικαίου του ελληνικού δικαίου (και με ή χωρίς αρμοδιότητα των ελληνικών δικαστηρίων).

Η εγγραφή του εμπορικού αντιπροσώπου στο οικείο επιμελητήριο δεν αποτελεί όρο για την εγκυρότητα της σύμβασης εμπορικής αντιπροσωπείας

Το Δικαστήριο Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΔΕΚ) και τώρα Δικαστήριο Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΔΕΕ) με πολλές αποφάσεις που αφορούσαν υποθέσεις που εκκρεμούσαν ενώπιον των Ιταλικών Δικαστηρίων έκρινε ότι δεν απαιτείται η εγγραφή στο οικείο επιμελητήριο για την εγκυρότητα της σύμβασης εμπορικής αντιπροσωπείας καλυπτόμενης από την Οδηγία 86/653/ΕΟΚ και συνεπώς για την υπαγωγή της στις νομοθεσίες των κρατών μελών που μετέφεραν την Οδηγία.

Η τήρηση ή μη του έγγραφου τύπου για τη σύναψη της σύμβασης εμπορικής αντιπροσωπείας.

Το δεύτερο ζήτημα αφορούσε την τήρηση ή μη του έγγραφου τύπου για τη σύναψη της σύμβασης εμπορικής αντιπροσωπείας. Έγινε αναφορά στις δύο επιλογές που προσφέρει η Οδηγία 86/653/ΕΟΚ για τους εμπορικούς αντιπροσώπους, ήτοι στην επιλογή του ατύπου της σύναψης εμπορικής αντιπροσωπείας και στην επιλογή της τήρησης του έγγραφου τύπου. Αναπτύχθηκαν τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματα κάθε μιας επιλογής. Με την επιλογή της τήρησης του έγγραφου τύπου συνδέεται το μειονέκτημα της εκ μέρους των αντιπροσωπευόμενων (παραγωγών/προμηθευτών) επιβολής ρήτρας παρέκτασης της διεθνούς δικαιοδοσίας υπέρ των δικαστηρίων της χώρας τους και ρήτρας επιλογής ως εφαρμοστέου του δικαίου της χώρας τους, με συνέπεια αφενός τη δημιουργία πρόσθετων εξόδων για τη διεκδίκηση των δικαιωμάτων του εμπορικού αντιπροσώπου και αφετέρου τη μειωμένη προστασία του ή ακόμη και την απώλεια των δικαιωμάτων, όταν επιλέγεται ως εφαρμοστέο δίκαιο (εκτός της ΕΕ) χώρας που δεν προβλέπει προστασία για τους εμπορικούς αντιπροσώπους μετά τη λύση της σύμβασης. Άλλο μειονέκτημα έχει να κάνει με την αναλυτική περιγραφή των υποχρεώσεων του εμπορικού αντιπροσώπου με συνέπεια να είναι ευκολότερη η λύση της σύμβασης σε περίπτωση παράβασης οιασδήποτε ρήτρας που συνήθως όλες συμφωνούνται ως ουσιώδεις.

Η επιλογή του ατύπου της σύναψης της σύμβασης φαινομενικά έχει το μειονέκτημα της μη εξειδίκευσης των ειδικότερων υποχρεώσεων και δικαιωμάτων του εμπορικού

αντιπροσώπου. Στην ουσία δεν συνιστά μειονέκτημα, γιατί οι υποχρεώσεις του εμπορικού αντιπροσώπου και τα δικαιώματα προκύπτουν από το νόμο.

Το μέγα πλεονέκτημα της επιλογής του ατύπου είναι ότι σε περίπτωση διεκδίκησης δικαιωμάτων του εμπορικού αντιπροσώπου αρμόδια, με βάση ενωσιακούς κανονισμούς, είναι τα δικαστήρια της έδρας του με εφαρμοστέο το δίκαιο της χώρας του εμπορικού αντιπροσώπου. Και τούτο διότι στις άτυπες συμβάσεις λείπει το στοιχείο του εγγράφου που απαιτείται για τη σύναψη έγκυρων συμφωνιών παρέκτασης διεθνούς δικαιοδοσίας υπέρ αλλοδαπών δικαστηρίων ή και ρητρών διαιτησίας.

Ο Έλληνας νομοθέτης αρχικά επέλεξε την τήρηση του έγγραφου τύπου, ωστόσο το 2007 με νομοθετική τροποποίηση υιοθετήθηκε η επιλογή του ατύπου της σύναψης της σύμβασης εμπορικής αντιπροσωπείας. Η Κυπριακή νομοθεσία περί εμπορικών αντιπροσώπων φαίνεται ότι υιοθετεί την αρχή του έγγραφου τύπου. Είναι βεβαίως θέμα ερμηνείας αν ο τύπος αυτός είναι συστατικός, με την έννοια ότι αποτελεί απαραίτητο στοιχείο για την εγκυρότητα της σύμβασης εμπορικής αντιπροσωπείας ή είναι μόνο αποδεικτικός, δηλ. ο νόμος τον απαιτεί για την απόδειξη της σύναψης της εμπορικής αντιπροσωπείας. Καλό είναι να διασαφηνιστεί με νομοθετική τροποποίηση ότι ο τύπος είναι αποδεικτικός, όπως έγινε στην Ελλάδα. Το άτυπο της σύναψης της σύμβασης ισχύει στις μεγαλύτερες οικονομικά χώρες του κόσμου.

Αμοιβή εμπορικού αντιπροσώπου σε περίπτωση πώλησης εμπορευμάτων στην ανατεθείσα γεωγραφική περιοχή του εμπορικού αντιπροσώπου χωρίς την παρέμβασή του.

Έγινε αναφορά και στις αποφάσεις του δικαστηρίου Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με το ότι ο εμπορικός αντιπρόσωπος δικαιούται αμοιβή για πωλήσεις εμπορευμάτων στην περιοχή που ορίστηκε ως αρμόδιος ακόμη και αν οι κατ'ιδίαν πράξεις πωλήσεων έγιναν από τον αντιπροσωπευόμενο, χωρίς την παρέμβαση-συμβολή του εμπορικού αντιπροσώπου.

Οι αλυσιδωτές συμβάσεις

Επίσης έγινε αναφορά στις *αλυσιδωτές συμβάσεις*. Πρόκειται για την περίπτωση που μια σύμβαση εμπορικής αντιπροσωπείας ορισμένου χρόνου ανανεώνεται επανειλημμένα με τους ίδιους σχεδόν κύριους όρους. Κρίθηκε ότι με τις επανειλημμένες ανανεώσεις η σύμβαση καθίσταται αορίστου χρόνου διότι τα συμβαλλόμενα μέρη ευθύς εξαρχής προσβλέπουν σε μια μακροχρόνια λειτουργία της σύμβασης. Συνέπεια αυτού είναι ότι η σύμβαση αυτή μπορεί να λυθεί μόνο με τακτική καταγγελία, με τήρηση δηλαδή της προβλεπόμενης από το νόμο προθεσμία προειδοποίησης για την καταγγελία της σύμβασης. Η προθεσμία αυτή κυμαίνεται ανάλογα με το χρόνο διάρκειας της σύμβασης, Σε σύμβαση που λειτούργησε πάνω από τέσσερα έτη απαιτείται η προθεσμία προειδοποίησης έξι μηνών (ελληνικό και κυπριακό δίκαιο). Σε περίπτωση που ο αντιπροσωπευόμενος δεν τηρήσει την προβλεπόμενο από το νόμο προθεσμία η λύση είναι αντισυμβατική και παράνομη και ο εμπορικός αντιπρόσωπος δικαιούται και αποζημίωση πελατείας και περαιτέρω ζημία (διαφυγόντα κέρδη).

Επί της εύλογης αμοιβής

Ακόμη θίχτηκε το ζήτημα της εύλογης αμοιβής και έγινε αναφορά σε υποθέσεις που εκκρεμούν στα ελληνικά δικαστήρια. Η αμοιβή του εμπορικού αντιπροσώπου/διανομέα δεν μπορεί, ακόμη και όταν συμφωνείται, να υπολείπεται της αμοιβής που προκύπτει, λαμβανομένου υπόψη του κόστους διανομής ή εν γένει λειτουργικού κόστους πλέον ενός ευλόγου ποσοστού καθαρού επιχειρηματικού κέρδους. Διότι δεν γίνεται ανεκτό από το δίκαιο η επιβολή ποσοστού αμοιβής που δεν καλύπτει το λειτουργικό κόστος και δεν αποφέρει κανένα κέρδος και αυτό να μην οφείλεται σε αναποτελεσματικότητα του εμπορικού αντιπροσώπου/διανομέα. Το ζήτημα είναι επίκαιρο και ενδιαφέρον ιδίως σε συμβάσεις διανομής, όταν ο διανομέας έχει προβεί σε σημαντικές επενδύσεις ή και υποχρεούται να διατηρήσει μια πρόσφορη για τη διανομή των προϊόντων κοστοβόρα υποδομή.

Επί της λύσης των συμβάσεων

Οι συμβάσεις αορίστου χρόνου, όπως προεκτέθηκε μπορούν καταγγελθούν με τακτική καταγγελία με τήρηση δηλ. της προβλεπόμενης από το νόμο προθεσμίας προειδοποίησης. Οι συμβάσεις ορισμένου χρόνου και αορίστου χρόνου μπορούν να καταγγελθούν κατά πάντα χρόνο (εκτάκτως), σε περίπτωση υπαίτιας παραβίασης

των υποχρεώσεων εκ μέρους του εμπορικού αντιπροσώπου ή του αντιπροσωπευόμενου. Στην περίπτωση που υπαίτιος είναι ο εμπορικός αντιπρόσωπος χάνονται τα δικαιώματά του. Όταν η σύμβαση λυθεί λόγω θανάτου ή αποχώρησης του εμπορικού αντιπροσώπου για λόγους υγείας ή η σύμβαση μεταβιβαστεί με συμφωνία σε άλλο εμπορικό αντιπρόσωπο τα δικαιώματα αποζημίωσης δεν χάνονται (στην τελευταία περίπτωση μεταβιβάζονται στο νέο εμπορικό αντιπρόσωπο)

Πάντως πρέπει να τονιστεί ότι απαραίτητη προϋπόθεση για τη διαφύλαξη των δικαιωμάτων του εμπορικού αντιπροσώπου είναι η απεύθυνση από τον εμπορικό αντιπρόσωπο στον αντιπροσωπευόμενο δήλωσης εντός ενός έτους από τη λύση της σύμβασης ότι θα ασκήσει τα δικαιώματα. Πρόκειται για αποσβεστική προθεσμία που σημαίνει ότι αν δεν γίνει η δήλωση εντός ενός έτους αποσβένονται και τα σχετικά δικαιώματα.

Επί της ελάχιστης προστασίας της οδηγίας και της ευχέρειας που έχουν τα κράτη – μέλη.

Στη συνέχεια έγινε αναφορά στην ελάχιστη προστασία που παρέχει η οδηγία που συνίσταται στην καταβολή αποζημίωσης πελατείας. Η οδηγία προβλέπει δύο μοντέλα καθορισμού της αποζημίωσης πελατείας: το πρώτο είναι το λεγόμενο *γερμανικό μοντέλο* με την εφ' άπαξ καταβολή αποζημίωσης που ισούται, κατ' ανώτατο όριο, με το μέσο όρο των αμοιβών των πέντε τελευταίων ετών για συμβάσεις που διήρκησαν για πάνω από πέντε έτη και με τον μέσο όρο των αμοιβών των ετών συνεργασίας όταν η σύμβαση διήρκησε λιγότερο από πέντε έτη. Το γερμανικό μοντέλο υιοθέτησαν σχεδόν όλα τα κράτη – μέλη, εκτός της Γαλλίας η οποία υιοθέτησε το λεγόμενο *γαλλικό μοντέλο*, με βάση το οποίο η εν γένει αποζημίωση του εμπορικού αντιπροσώπου ανέρχεται μεταξύ δύο έως και τριών ετήσιων αμοιβών. Σε σχέση με το γερμανικό μοντέλο δόθηκε ωστόσο η δυνατότητα να μπορεί ο εμπορικός αντιπρόσωπος να αξιώσει και περαιτέρω η ζημία που έχει υποστεί από τη λύση της σύμβασης. Για να έχει δικαιώματα ο εμπορικός αντιπρόσωπος για περαιτέρω ζημία πρέπει να θεσπιστεί τούτο από τη νομοθεσία του κράτους – μέλους, διότι όπως εκτέθηκε η οδηγία παρέχει την ελάχιστη προστασία συνιστάμενη μόνο στην καταβολή της αποζημίωσης πελατείας. Σχεδόν όλα τα κράτη – μέλη έχουν

εξασφαλίσει και την δυνατότητα διεκδίκησης περαιτέρω ζημίας. Τούτο ισχύει πάντως τόσο στην Ελλάδα όσο και στην Κύπρο. Η περαιτέρω ζημία μπορεί να συνίσταται στα διαφυγόντα κέρδη, σε αποζημιώσεις από αναπόσβεστες επενδύσεις λόγω πρόωρης λύσης της σύμβασης, στις αποζημιώσεις από απολύσεις υπαλλήλων καθώς και στις αποζημιώσεις από μισθωτικές συμβάσεις και άλλες.

Έγινε επίσης αναφορά στην πρόσφατη νομολογία του ΔΕΕ σχετικά με την έννοια των νέων πελατών που λαμβάνονται υπόψη για τον προσδιορισμό της αποζημίωσης πελατείας. Αναφέρθηκε το παράδειγμα του γερμανού παραγωγού γυαλιών ηλίου που απασχόλησε το ΔΕΕ. Το τελευταίο έκρινε ότι θεωρούνται νέοι πελάτες και οι ήδη γνωστοί στον παραγωγό πελάτες από την πώληση άλλων προϊόντων του, αφού κρίσιμο είναι ποιος συνήψε το πρώτο συναλλακτικές σχέσεις με τους πελάτες αυτούς με τα προϊόντα που αποτελεί αντικείμενο της σύμβασης εμπορικής αντιπροσωπείας. Το γεγονός ότι ο προμηθευτής υπέδειξε τους πελάτες αυτούς στο διαμελαβητικό πρόσωπο θα ληφθεί υπόψη για τον προσδιορισμό του τελικού ύψους της αποζημίωσης πελατείας. Με βάση την απόφαση αυτή πρέπει να γίνει δεκτό ότι αποτελούν νέους πελάτες και τα καταστήματα λιανικής πώλησης μεγάλων αλυσίδων ή ομίλων εταιρειών (συνεταιρισμών) που ανοίγουν το πρώτο στις ανατεθείσες περιοχές του εμπορικού αντιπροσώπου/διανομέα, παρότι ο προμηθευτής συνάπτει κεντρικές συμφωνίες με τη διοίκηση της κάθε αλυσίδας.

Επί της δυνατότητας αναγνώρισης ακυρότητας ρητρών παρέκτασης διεθνούς δικαιοδοσίας υπέρ αλλοδαπών δικαστηρίων σε συνδυασμό με τη ρήτρα επιλογής αλλοδαπού δικαίου.

Τέλος έγινε αναφορά και στην δυνατότητα αναγνώρισης ακυρότητας ρητρών παρέκτασης διεθνούς δικαιοδοσίας υπέρ αλλοδαπών δικαστηρίων σε συνδυασμό με τη ρήτρα επιλογής αλλοδαπού δικαίου. Έγινε αναφορά στην πρόσφατη απόφαση του ΔΕΕ που έκρινε ότι το αν ένας κανόνας είναι αμέσου εφαρμογής (εδώ διατάξεις εμπορικής αντιπροσωπείας) που εφαρμόζεται οπωσδήποτε στην υπόθεση, κατ' εκτόπιση επιλεγέντος αλλοδαπού δικαίου, κρίνεται από τα δικαστήρια του κράτους της έδρας του εμπορικού αντιπροσώπου. Επίσης έγινε αναφορά και στην απόφαση του γερμανικού ανώτατου δικαστηρίου (Bundesgerichtshof) που έκρινε ότι οι διατάξεις του γερμανικού δικαίου περί αποζημίωσης πελατείας είναι κανόνες αμέσου

εφαρμογής, την οποίαν κρίση μπορεί να εκφέρει μόνο το γερμανικό δικαστήριο και για να εφαρμοστεί ο κανόνας αμέσου εφαρμογής από τα γερμανικά δικαστήρια πρέπει να αναγνωριστεί ως άκυρη η ρήτρα παρέκτασης διεθνούς δικαιοδοσίας και επιλογής αλλοδαπού δικαίου που δεν προβλέπει αποζημίωση πελατείας. Επίσης έγινε αναφορά στο βελγικό δίκαιο, το οποίο ρητά προβλέπει ότι οι υποθέσεις που αφορούν συμβάσεις εμπορικής αντιπροσωπείας, εκδικάζονται μόνο από τα βελγικά δικαστήρια.

Συμπεράσματα της συζήτησης

Κατά τη συζήτηση αναδείχτηκε η **επιτακτική ανάγκη** ο ΣΕΑΚ να προωθήσει την τροποποίηση της νομοθεσίας περί εμπορικών αντιπροσώπων, προκειμένου:

-να επεκταθεί η προστασία στους διανομείς και σε άλλα παρεμφερή διαμεσολαβητικά πρόσωπα που επιτελούν ίδια λειτουργία με αυτή του εμπορικού αντιπροσώπου κατά το παράδειγμα Γερμανίας, Ελλάδος και άλλων χωρών,

-να τροποποιηθεί η οικεία διάταξη, έτσι ώστε να διευρυνθεί η έννοια του εμπορικού αντιπροσώπου και να καταλαμβάνει τόσο την διαμεσολάβηση στην πώληση εμπορευμάτων όσο και την διαμεσολάβηση στην παροχή υπηρεσιών

-να τροποποιηθεί η οικεία νομοθεσία έτσι ώστε να καθιερωθεί η αρχή του ατύπου της σύναψης των συμβάσεων εμπορικής αντιπροσωπείας,

-να καθιερωθεί με νόμο ότι οι διατάξεις περί εμπορικής αντιπροσωπείας είναι κατά το Κυπριακό κανόνες αμέσου εφαρμογής που εκδικάζονται μόνο από τα κυπριακά δικαστήρια (εφόσον πρώτα το ζήτημα δεν αντιμετωπιστεί θετικά από τη νομολογία).

Επίσης έγινε συζήτηση αναφορικά με την αντιμετώπιση πιθανών προβλημάτων που θα ανακύψουν από ενδεχόμενη επίλυση του κυπριακού. Ωστόσο τη στιγμή που δεν υπάρχουν συγκεκριμένες λεπτομέρειες για τη λύση αυτή είναι πρόωρη η οιαδήποτε απάντηση. Πάντως τα όποια ζητήματα με υφιστάμενες συμβάσεις εμπορικής αντιπροσωπείας θα λυθούν, κατά το μάλλον ή ήττον, με συμφωνία με τους αντιπροσωπευόμενους (παραγωγούς – προμηθευτές).

Δρ. Δημήτρης Β. Κουτσούκης
Δικηγόρος
Τηλ . 0030 210 3627120
Κιν. 6974025788